

Litotes

Litotes je zajímavá řečnická figura, s jejíž pomocí se můžeme **vyjadřovat nepřímo a zdrženlivě**.

Když zkrátka potřebujeme vyjádřit něco, co se nám tak úplně vyjádřit nechce (nejde nám to takříkajíc z úst), můžeme použít litotes. Díky němu se nám může i nepříjemná informace říkat o něco lehčeji. Jedná se o stylistickou či rétorickou **figuru**, která obvykle spočívá v tom, že **namísto nějaké informace vyjádříme zápor jejího opaku**. Pro lepší představu si uvedme pár příkladů vět, v nichž se litotes vyskytuje:

- *Jiřík nepatří mezi nejbystřejší žáky.* (namísto *Jiřík je hloupý*.)
- *Nelze říci, že by se náš prezident choval jako gentleman.* (namísto *Pan prezident se chová jako hulvát*.)

Často má také litotes formu **dvojího záporu**. Např.:

- *Nelze nevidět, že starému pánovi docházejí síly.* (namísto *Je evidentní, že starému pánovi docházejí síly*.)
- *Nemůžu nepřiznat, že je mi toho ubožáka líto.* (namísto *Musím přiznat, že je mi toho ubožáka líto*.)

Litotes nám může pomoci vyjádřit se nepřímo a zdrženlivě.

Slovo litotes může mít v češtině dvojí podobu – může se jednat o podstatné jméno **rodu středního, anebo mužského neživotného** (obojí je možné). V rodě středním je toto slovo neskloňné (ve všech pádech má tvar *litotes*), v rodě mužském neživotném se skloňuje následovně:

LITOTES	Jednotné číslo	Množné číslo
1. pád	litotes	litoty
2. pád	litotu	litotů
3. pád	litotu	litotům
4. pád	litotes	litoty
5. pád	litote	litoty
6. pád	litotu	litotech
7. pád	litotem	litoty